

Производството е образувано след отмяна на решение №2973/22.06.2023 г. на СРС, НО, 100 състав от АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав, със задължителни указания на касационната инстанция.

Съдът е сезиран с жалба от ОНК, с ЕГН ***** против наказателно постановление №22-4332-015722/23.08.2022 г. на началник сектор СДВР, отдел Пътна полиция-СДВР, с което на основание чл.185 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.20 ал. 1 ЗДвП, както и глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец на основание чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП за нарушение на чл.123 ал. 1 т.3 б. „в” ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление – недоказаност на двете вменени нарушения. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител адв. ВА-САК, която поддържа жалбата. Предлага на съда да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно, тъй като не се установява да са налице очевидци на нарушенията, а от разпита на полицейския служител не се установява той въобще да е изгледал записа от охранителните камери. Претендира разноси.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и логическо единство във връзка с оплакванията в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна в преклузивния срок. Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На дата 22.07.2022 г. свидетелят АСС, заемащ длъжността мл. автоконтрольор отдел Пътна полиция-СДВР въз основа на докладна записка от 28.03.2022 г. на ЕВ – мл.автоконтрольор ОПП-СДВР, сведения от РСХ и Протокол за ПТП №1829786/28.03.2022 г. съставил на жалбоподателя АУАН №АД143873/22.07.2022 г.

В АУАН била изложена следната фактическа обстановка:

На 27.03.2022 г. около 13:11 часа, в гр. София, по ул. „Дякон Игнатий”, отстрани на „Град хотел София”, като водач на л.а. „Киа Спортидж” с рег.№СВ 42 88 РТ - собственост на СД „Българско дружество по невромускулни заболявания”, поради недостатъчен контрол върху автомобила, допуска ПТП в л.а. „Ауди” с рег.№СВ 4844 РХ, на което нанася щети в задна лява част, след което не остава на местопроизшествието и не уведомява органите на МВР.

Преди връчване на АУАН жалбоподателят на 22.06.2022 г. попълнил декларация, /л.6 от делото на 100 с-в, СРС, НО/, че не е участвал в ПТП. При връчването на акта жалбоподателят отразил като възражение: „Изнесените обстоятелства не отговарят на истината. Ще обжалвам по съдебен ред.”

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН няма данни жалбоподателят да е подал писмени възражения срещу съставения му АУАН.

Наказателният орган възприел изцяло фактическата обстановка установена от контролните органи и издал атакуваното наказателно постановление.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица и в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН и са издадени в сроковете по чл.34 ЗАНН.

Съдът намира, че наказателното постановление се явява незаконосъобразно, поради недоказано авторство на вменените нарушения.

По т.1 от НП /нарушение на чл.20 ал. 1 ЗДвП/:

Съдът намира, че неправилно жалбоподателят е санкциониран за нарушение на нормата на чл.20 ал.1 ЗДвП, която задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

По делото с оглед задължителните указания на АССГ, дадени с Решение №789/23.12.2023 г. на 19 касационен състав, са изискани от „Гранд Хотел София, ул. „Гурко” №1, видеозаписи от камери насочени към ул.”Дякон Игнатий” от дата 27.03.2022 г. за интервала от 12.30 до 17.00 часа.

Видно от писмо рег. №18322/19.01.2024 г., /л.17 от делото/, се установява, че срокът за съхранение на записите е изтекъл, респ. същите автоматично са изтрети от системата. Служители от СДВР не са задължавали хотела да съхранява, респ. да предаде същите.

Разпитана в качеството на свидетел е водачът на пострадалия автомобил „Ауди” с рег.№СВ 4844 РХ - РСХ.

От показанията на същата се установява, че на процесната дата 27.03.2022 г. била поканена заедно със съпруга си на рожден ден на техен приятел. Паркирала около 12.20-12.30 часа на ул. „Дякон Игнатий” гр.София

на обозначено място за паркинг до „Гранд хотел София“, като е нямало зона, тъй като било неделя. Като се върнали около 16.30 часа, тя установила, че от лявата страна автомобилът бил със счупен стоп и одрана броня, имало и други повреди. Докато обикаляла, до нея се приближил пазачът на паркинга на хотела и подал листче с номер на автомобил. Казал ѝ, че водачът на л.а. „Киа Спортидж“ я ударил, видял това добре, но продължил. Свидетелката подала сигнал за станалото ПТП и на място били изпратени полицейски служители. Според показанията на свидетелката Х, те изгледали записите от видеонаблюдението, които по тяхно разпореждане им били предоставени от хотела. На нея не било разрешено да гледа същите. Заявява в показанията си, че едва след като се убедили от записа, че именно този автомобил е причинил ПТП, те съставили протокол за ПТП. Свидетелката заявява, че не се сетила да попита за името на мъжа, който ѝ подал листчето, защото смятала, че видеозаписът ще е достатъчен, смята също, че видеозаписът е изискан от полицейските служители.

Във връзка с тези нейни показания, съдът е изискал въпросния запис от Началника на ОПП-СДВР. С писмо рег.№513р-20275/23.02.2024 г., /л.34 от делото/, е отговорено, че подобен видеозапис не се съхранява при тях.

По делото, в съответствия с указанията на АССГ е разпитано и лицето Емил Методиев Виденов - полицейски служител в ОПП-СДВР.

В с.з. от дата 07.02.2024 г. свидетелят Виденов заявява, че заедно с колегата си Стефан Константинов Кръстев посетили сигнал за станало ПТП в района на хотела. Свидателят на място установил само водача на пострадалия автомобил /не помни дали е бил мъж или жена/. Той обаче лично не е провеждал разговор с него, а номерът на автомобила, който е ударил него, бил съобщен именно от този водач. Разпитан е и свидетелят Стефан Константинов Кръстев, който заявява, че конкретен спомен за случилото се няма. Потвърждава, че той е съставил Протокола за ПТП, но докладната записка е изготвена от колегата му ЕВ. Последният пък от своя страна заявява, че не е провеждал разговор с пострадалия водач, но именно той е предоставил номера на автомобила, който е причинил ПТП.

В с.з. по искане на жалбоподателя е разпитан свидетелят Ивайло Людмилов Търнев. Същият е разпитван и при предходното разглеждане на настоящото дело, като показанията му са идетични. Същите са в насока, че въпросният лек автомобил „Киа Спортидж“ с рег.№СВ 42 88 РТ е собственост на СД „Българско дружество по невромускулни заболявания“, чийто председател е той. На дата 27.03.2022 г. - Международният ден на театъра, имало протести. Жалбоподателят Каменов управлявал автомобила през целия ден, като дошъл до дома на Търнев около 10.30 часа, двамата пазарували. Върнали се до дома на Търнев на ул.„Гурко“ №10, но свидетелят не бил в състояние да се качи до апартамента, поради операция през февруари същата година. Помолил жалбоподателя да качи покупките до дома му, а той останал при автомобила. След около 10 минути Каменов слязъл и

двамата тръгнали към гр.Нови Искър на гости при техни приятели, където останали до вечерта. Търнев заявява, че няма как да не забележи, че жалбоподателят удря друг автомобил, но подобно нещо не се е случвало.

Съдът намира, че от обективна страна действително, на дата 27.03.2022 г. на управлявания от свидетелката РСХ са причинени щети, описани подробно в протокола за ПТП, а именно – задна броня, заден стоп и стоп за мъгла. Не се установи обаче с необходимата категоричност, каквато изисква законодателят, жалбоподателят да е авторът на нарушенията описани в АУН, респ. в НП.

Това би могло да стане по безспорен начин, както чрез разпита на лицето, което е подало на свидетелката Х листче с номера на автомобила, така и чрез видеозаписа от процесната дата. Няма данни по които да се индивидуализира мъжът-очевидец на тези нарушения, а с оглед изминалия период от време – записите от камерите също не се пазят, нито са изисквани от органите на МВР. Нито един от двамата свидетели – полицейски служители посетили сигнала, подаден от Х не посочи и дори не спомена, че е гледал записите от камерите, предоставени им от управителя на „Гранд хотел София“.

Това налага отмяна на т.1 от наказателното постановление, поради недоказаност на нарушението по чл.20 ал. 1 ЗДвП.

По т.2 от НП /нарушение чл.123 ал. 1 т.3 б. „в” ЗДвП/:

Съгласно разпоредбата на чл.123 ал. 1 т.3 б. „в” ЗДвП, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Както беше посочено по-горе, по делото не се установи с необходимата категоричност, че на процесната дата и час жалбоподателят въобще да е причинил ПТП с посочения автомобил, поради което съдът приема, че и това вменено му нарушение остана недоказано.

Недоказаността на двете нарушения налага цялостна отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, въззиваемата страна ще следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Видно от Договор за правна защита и съдействие, представен пред касационната инстанция, /л.13/, заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение е в размер на 1 000 лв. Съдът приема, че с писмени бележки,

представени пред АССГ, /л.7/, е направено възражение за прекомерност. Същото обаче съдът намира за неоснователно, тъй като се касае за процесуално представителство на адв. Андонова, както при първоначалното разглеждане на делото пред 100 с-в на СРС, НО, пред АССГ и също така при настоящото разглеждане на делото, т.е, не би могло да се говори за прекомерност. Следва в тежест на въззиваемата страна да бъде възложена изцяло сумата по заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лв.